

Kravet om særlig tysk Undervisning skulde rejses, ligesom man har ment at burde fastslaa, at det ikke var Meningen, at hele Skoledistriktets Vælgerkorps skulde frem og stemme om, hvorvidt der skulde være tysk Undervisning, men at kun de, der ønskede det, skulde afgive Stemme. I Lovforslaget stod der, at der kunde opnaas en saadan særlig tysk Undervisning, hvis 20 pCt. af Skoledistriktets Vælgere med Forældreret over 10 skolepligtige Børn fremsatte skriftlig Begæring til Skolekommissionen om det. Dette mente vi ikke at kunne give vor Tilslutning, idet vi alle sammen er enige om, at man vel vil yde det tyske Mindretal Ret til at faa imødekommet enhver naturlig fremkommen Trang til at faa Børnene undervist paa Tysk, hvori- mod man ikke ønsker at tilvejebringe et Grundlag for en Agitation, der vilde faa saalet Spil, som en Agitation har i det Øjeblik man kan nøjes med at gaa omkring med en Liste og faa Folk til at skrive under paa den, uden at man absolut kan forudsætte, at de paagældende gør sig indgaaende bekendt med, hvad Listen egentlig gaar ud paa. Lige saa lidt kunde vi vedblivende ønske det gamle Udtryk i Loven opretholdt, at der kunde finde Afstemning Sted, men vi maatte have klart frem, at de, der ønskede Undervisning i Tysk for deres Børn, ogsaa skulde gøre sig den Ulejlighed at møde frem paa en bestemt Dag og afgive deres Stemme til Fordel for en saadan Undervisning. — Ændringsforslag Nr. 6 er i Virkeligheden ganske paa samme Maade som Ændringsforslaget under Nr. 2 af rent sproglig Art.

Jeg skal paa Udvalgets Vegne anbefale det høje Ting at stemme for alle de stillede Ændringsforslag og derefter at stemme for det saaledes ændrede Lovforslag som Helhed.

Undervisningsministeren (Appel): Jeg takker det ærede Udvalg for dets Behandling af Lovforslaget og for den enstemmige Indstilling, og jeg kan tiltræde de af Udvalget stillede Ændringsforslag. Ved tredje Behandling vil jeg tillade mig at stille et Ændringsforslag til Iste Stykke i § 11 angaaende Regler for, hvordan Ligningen til Skolefondene skal ske i de sønderjydske Landsdele ved Adskillelse i kommunal Henseende mellem Købstæderne og Landdistrikterne.

Hermed sluttede Forhandlingen.

§§ 1—16 (se Tillæg A. Sp. 5217), Ændringsforslagene Nr. 1 og 2 til § 17 af Ud-

valget, tiltraadte af *Undervisningsministeren* (se Tillæg B. Sp. 506) og § 17, saaledes ændret, Ændringsforslag Nr. 3 til § 18 af *Undervisningsministeren*, tiltraadt af *Udvalget*, og § 18, saaledes ændret, §§ 19 og 20, Ændringsforslagene Nr. 4, 5 og 6 til § 21 af *Udvalget*, tiltraadte af *Undervisningsministeren*, og § 21, saaledes ændret, §§ 22—24 samt *Lovforslagets Overgang til tredje Behandling*.

vedtoges uden Afstemning.

Man gik derpaa til:

Anden Behandling af Forslag til Lov om en forandret Affattelse af Bygningsloven for Staden København af 12. April 1889 § 14, saaledes som denne er affattet ved Lov Nr. 21 af 27. Februar 1897.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 44; Udvalgets Betænkning i Tillæg B. Sp. 1509).

Udenfor Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer, de stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Bunch): Da dette Forslag til Lov om en forandret Affattelse af Bygningsloven for Staden København af 12. April 1889 § 14 blev forelagt her i Tinget og derpaa henvist til et Udvalg, viste det sig, at den Form, Lovforslaget havde faaet, og som jo væsentligt maatte tilskrives Københavns Magistrat, ikke var saa klar og tydelig, som det kunde ønskes. Der blev derfor fra Justitsministeriets Side udarbejdet et nyt Forslag i Overensstemmelse med, hvad det første indeholdt, og dette vandt til Dels Tilslutning i Udvalget. Der blev her i Salen ved første Behandling fremsat det Ønske, at Frederiksberg maatte blive delagtig i denne Lovforandring, saaledes at Bestemmelserne blev ens for København og Frederiksberg. I Udvalget blev der fremskaffet de Oplysninger fra Frederiksberg, som var ønskelige. Da de var gennemgaaet, viste det sig imidlertid, at der var adskillige tekniske Forhold, der maatte tages Hensyn til, men som ikke kunde indgaa i Loven, idet den frederiksbergske Lov i Grunden stiller Frederiksberg friere end den københavnske stiller København,